

Alguna cosa fa pudor

“Something is rotten in the estate of Denmark” (Alguna cosa fa pudor a l'estat de Dinamarca), alerta Marcel, acte 1 escena 4, a *Hàmlet*. La frase l'escriu el bard britànic en 1603. Era la forma poètica de descriure el neguit d'un príncep angoixat per la corrupció, les males arts de la mare i de l'oncle rei. Dinamarca, com Catalunya, és en una península. Dinamarca té una extensió de 43.098 quilòmetres quadrats, amb una població de 5 milions d'habitants; Catalunya 32.114 quilòmetres i 7 milions d'ànimes. Dinamarca té més d'un idioma oficial (danès, feroès, groenlandès), Catalunya també (català, espanyol). Dinamarca és una monarquia constitucional, Catalunya també. Dinamarca gaudeix d'estat propi, Catalunya no. Dinamarca és, a dia d'avui, el país menys corrupte del món, Catalunya no. No parlo del petit-gran Burlador de Sevilla, sinó de Barcelona. L'Ubú

President del trapella Boadella. Aquell que es va creure el missatge reial, “Tranquil, Jordi, tranquil”. El de la frase antològica, oncològica, ontològica del “Avui no toca (declarar a Hisenda?)”. Tota aquesta perdigonada contra la fortor catalana, ve donada pel que he llegit (*El País*, 21/8/14) sobre les penques de l'ex-alcalde Daniel Masagué (CiU) de Torredembarra, que va pa-

Dinamarca és, a dia d'avui, el país menys corrupte del món, Catalunya no

ralitzar les obres del Teatre Auditori l'any 2010. En quatre anys, el vandalisme (la misèria) ha convertit el teatre en un fantasma més patètic que el pare de *Hàmlet*. Amb semblants companys de viatge es vol un estat propi? Si de cas, crític. D'unitat de cures pal·liatives?